

Oto dziesięć wskazówek, jak czytać Biblię, aby przyniosło to korzyść:

1. Na początku zapomnij o komentarzach i książkach, które usiłują ci wyjaśnić, co chce powiedzieć Biblia. Czytaj ją samodzielnie. Sięgaj po informacje z pierwszej ręki. Najpierw dane. Biblia to najbardziej interesująca książka, jaka kiedykolwiek została napisana, ale niektóre książki o niej należą do najnudniejszych.
2. Czytaj wielokrotnie. Nigdy nie wyczerpiesz bogactw tego głębokiego złoza. Najwięksi święci, mędracy, teologowie i filozofowie nie wyczerpali jej złota; ty też tego nie zrobisz.
3. Najpierw przeczytaj księgę szybko, aby zapoznać się z jej ogólną ideą; wtedy wróć na początek i przeczytaj ją ponownie, wolniej i staranniej. Nie śpiesz się. Zapomnij o czasie. Delektuj się. Rozmyślaj. Medytuj. Myśl. Pytaj. Pogrąż się powoli w duchowym morzu i pływaj w nim. Niech twoja dusza żegluję po jego falach.
4. Próbuj czytać bez uprzedzeń. Niech autor mówi do ciebie. Nie narzucaj księdze swoich myśli. Najpierw słuchaj, zanim zaczniesz odpowiadać.
5. Po wysłuchaniu odpowiedz. Rozmawiaj z Autorem, jak gdyby stał naprzeciw ciebie – gdyż On jest! Zadawaj Mu pytania i sięgnij po Jego Księgę, żeby zobaczyć, jak ci odpowie. Bóg jest dobrym nauczycielem, a dobry nauczyciel pragnie, aby uczniowie zadawali pytania.
6. Nie myl rozumienia z ocenianiem. To znaczy nie mieszaj interpretacji z krytyką . Najpierw zrozum, potem oceniaj. Zapewne wydaje się to proste, ale jest trudniejsze, niż myślisz. Na przykład wielu czytelników interpretuje opowieści o cudach biblijnych jako mity, ponieważ nie wierzy w cuda. Jest to jednak po prostu zła interpretacja. Niezależnie od tego, czy cuda naprawdę się wydarzyły czy nie, pierwszym pytaniem jest to, co autor chciał powiedzieć. Czy opowiadał przypowieść, bajkę czy mit? A może opowiadał historię, która jego zdaniem naprawdę się wydarzyła? To, czy zgadzasz się z nim czy nie, jest drugim pytaniem, a nie pierwszym. Zaczynaj od tego, co na początku. Nie mów: „ Nie wierzę , że Jezus dosłownie powstał z martwych, dlatego interpretuję Zmartwychwstanie jako mit”. Autorzy Ewangelii nie zamierzali opisywać mitu, lecz fakt. Jeśli Zmartwychwstanie się nie wydarzyło, to nie jest mitem. Jest kłamstwem. A jeśli się wydarzyło, to nie jest mitem. Jest faktem.
7. Pamiętaj więc o tych czterech pytaniach i zadawaj je w tej kolejności: Po pierwsze, o czym mówi fragment? To są dane. Po drugie, co on oznacza? Co miał na myśli autor? To jest interpretacja. Po trzecie, czy to jest prawda? To jest sprawa wiary. Po czwarte, co z tego wynika? Jak wpływa na mnie, na moje życie – teraz? To jest sprawa zastosowania.

8. Patrz na „ogólny obraz”, na główną ideę. Niech szczegóły nie zasłaniają ci istoty rzeczy. Nie zatrzymuj się na kilku szczegółowych punktach czy fragmentach. Interpretuj każdy fragment w jego kontekście, łącznie z kontekstem całej Biblii.

9. Po przeczytaniu fragmentu cofnij się i przeanalizuj go. Zrób ogólny szkic. Sprecyzuj. Wyjaśnij. Nie zadowalaj się miłym, niejasnym uczuciem. Odnajdź myśl i jej konstrukcję.

10. Bądź uczciwy – czytając dowolną książkę, a szczególnie tę, gdyż ona cała tego od ciebie wymaga. Istnieje tylko jeden uczciwy powód, by wierzyć Biblii: ponieważ jest prawdziwa, a nie dlatego, że jest pomocna, piękna, pocieszająca, wymagająca czy użyteczna, czy nawet dobra. Jeśli nie jest prawdziwa, nikt uczciwy nie powinien jej wierzyć, nawet gdyby cała reszta była prawdą. A jeśli jest, każda uczciwa osoba powinna jej uwierzyć, nawet gdyby cała reszta nią nie była. Szukaj prawdy, a ją znajdziesz. Zostało to obiecane (zob. Mt 7,7).